

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 49Er/3802/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213230522
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Biroš
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7213230522.2

Uznesenie

Okresný súd Košice II v právnej veci vykonania exekúcie oprávneného F.. M. U., Z.. XX.X.XXXX, R.. Q. Č.. X, XXX XX A. zast. matkou : F.. E. U.A., R.. Q. Č.. X, XXX XX A. práv. zast. JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, ul. Štúrová č. 20 proti povinnému: D.. X. O., Z.. XX.XX.XXXX, R.. A. Č.. XX, XXX XX A. práv. zast. JUDr. Mariánom Juskom, advokátom so sídlom v Košiciach, Račí potok 3 pre vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť maloletej oprávnenej M. U., Z.. XX.X.XXXX, dlžné výživné za obdobie od 1.2.2013 do 30.11.2013 vo výške 398,- € a od 1.12.2013 bežné výživné vo výške 150,- € mesačne do budúca v konaní vedenom pred súdnym exekútorom JUDr. Ing. Karolom Mihálom, ul. Moyzesova č. 34, Košice pod sp. zn. Ex 1194/2013 takto

rozhodol:

I. Námietkam povinného proti exekúcii v y h o v u j e .

II. Námietkam povinného proti trovám exekúcie v y h o v u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Na základe návrhu oprávneného zo dňa 14.11.2013 a poverenia k vykonaniu exekúcie č. 5803 175861*, vydaného Okresným súdom Košice II, dňa 29.11.2013 upovedomil poverený súdny exekútor JUDr. Ing. Karol Mihál účastníkov konania o začatí exekúcie upovedomením, sp. zn. Ex/1194/2013. Exekučným titulom na základe ktorého je exekučné konanie vedené je na základe rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 38C/178/2010 - 384 zo dňa 05.02.2013.

Dňa 04.02.2014 podal povinný u súdneho exekútora námietky proti exekúcii ako aj námietky proti trovám exekúcie, ktoré podal v zákonnej lehote a v ktorých uvádza, že považuje exekúciu za nedôvodnú ako aj nezákonnú a žiada ju zastaviť. K dátumu doručenia návrhu na začatie exekúcie 14.11.2013 právnym zástupcom oprávnenej voči oprávnenej nemal žiadny dlh. V zmysle rozsudku 38C/178/2010 malo byť maloletej vyplatené od narodenia 26.2.2010 ku dnešnému dňu 150 Eur mesačne a jedno mesačné výživné dopredu, čo je spolu k 31.1.2014 suma vo výške 49 mesiacov x 150 Eur - 7.350 Eur. Z priložených poštových poukážok je zrejmé, že matke dieťaťa pravidelne zasielal peňažné prostriedky na výživu maloletej v celkovej výške 8.052 Eur, z ktorých 225 Eur neprevzala a 300 Eur zaslaných 31.1.2014 činí -7.527 Eur. Ako je zrejmé z priložených poštových poukážok výživné pre dieťa k dátumu začatia exekúcie 14.11.2013 mal ako povinný zaplatiť oprávnenej sumu vo výške 46 mesiacov x 150 Eur - 6900 Eur, k danému dátumu aj reálne zaplatil a matka dieťaťa prevzala sumu vo výške 7.127 Eur z čoho vyplýva, že ku dňu začatia exekúcie 14.11.2013 voči maloletému dieťaťu nemal žiadny dlh. Ďalej uvádza, že rozsudkom 38C/178/2010 zo dňa 05.02.2013 v zmysle , ktorého sa právna zástupkyňa odvoláva na predbežnú vykonateľnosť na plnenie výživného od 2/2013 (voči ktorého výške sa odvolal a nebolo tým právoplatné, odvolací súd rozhodol až rozsudkom s právoplatnosťou 3.10.2013) ktorá bola vyznačená výhradne iba na rozsudku oprávneného dňa 12.2.2013. Uvedený rozsudok ho v bode 4 plnenia zaviazal prispievať výživným na maloletú do budúca sumou 150 Eur, čo mi od 2/2013 do dátumu podania návrhu právneho zástupcu na začatie exekúcie dňom 14.11.2013 vytvorilo povinnosť zaplatiť výživné vo výške

150 Eur x 11 mesiacov - 1650 Eur. K danému dátumu boli matke dieťaťa, ktorej bolo dieťa zverené do opateru, na jeho výživu podľa priložených poštových poukazov vďaka dobrovoľnému prispievaniu otca dieťaťa na jeho výživu, ku ktorému súdom zaviazaný nebol, zaslané a matkou dieťaťa prevzaté finančné prostriedky vo výške 7.127 €. Aj následné výživné pre maloletú za obdobie 11,12/2013 a 1/2014 boli všetky vyplatené včas a v plnej výške 150 Eur, navyše ešte v 12/2013 s príspevkom na Vianoce v sume 100 Eur nad rámec rozsudku, takže obava z neplatenia výživného, ktoré ako je zrejmé, má záujem platiť a riadne a včas platiť, je neopodstatnená. Platenie výživného podľa právoplatného rozsudku bolo do dnešného dňa realizované pravidelne včasne a v plnej výške, ba nad rámec rozsudku. Napriek tomu som sa rozhodol, že som matke dieťaťa poslal dňa 31.1.2014 navyše dva mesiace výživného pre maloletú dopredu ako preddavok-depozit, takže má v súčasnosti k dispozícii 3 mesačný depozit vo výške 450 Eur pre plnenie výživného, čím je pravidelná mesačná exekúcia výživného vo výške 150 Eur nedôvodná a preto žiadam aj o zastavenie tejto exekúcie. Z uvedeného je zrejmé, že dlh, ktorý mu bol vyčíslený v uvedenej exekúcií oprávneným resp. právny zástupcom a to údajných 398 Eur.

Podľa ust. § 251 Občianskeho súdneho poriadku, ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Podľa ust. § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Dňa 13.02.2014 sa k námietkam proti exekúcii vyjadrila oprávnená, v ktorých uvádza, že námietky povinného považuje za neodôvodnené, nakoľko návrhom na začatie exekúcie si uplatnila v tom čase nezaplatené splatné sumy bežného výživného za mesiace február až november 2013. V zmysle rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 38C/178/2010 zo dňa 05.02.2013 povinný bol povinný platiť mesačne bežné výživné vo výške 150 Eur, pričom tento rozsudok v uvedenom výroku o bežnom výživnom nadobudol vykonateľnosť 12.2.2013. K dátumu podania návrhu, teda k 14.11.2014 sa platby uvedené v tomto návrhu a platby preukázané poštovými poukážkami povinným sa zhodujú, teda mesiace február až november 2013 bola vyrátaná správne výška splatného bežného výživného za toto obdobie v sume 398 Eur. V návrhu v tom čase nebola uplatnená suma, ktorá by predstavovala dlžné výživné za obdobie od 26.2.2010 do 31.1.2013 v sume 4.125 Eur, teda v zmysle piateho výroku rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 38C/178/2010 zo dňa 05.02.2013. Rozsudok v tomto výroku sa stal právoplatným až dňa 03.10.2013, pričom v zmysle tohto výroku mal povinný povinnosť zaplatiť toto dlžné výživné do 60 dní, teda k 14.11.2013 sa tento výrok nestal vykonateľným. Z uvedeného dôvodu predmetom exekúcie nemohlo byť toto dlžné výživné. Navyše v zmysle predložených poštových poukazov za obdobie od 26.02.2010 do 31.1.2013 vyplýva, že v uvedenom období povinný zaplatil spolu sumu 1.225 Eur (tieto platby sú však už zohľadnené pri určenej sume dlžného výživného za obdobie od 26.02.2010 do 31.01.2013 v rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 38C/178/2010 zo dňa 05.02.2013). Ako platbu na predmetné dlžné výživné možno považovať platbu z júla 2013 vo výške 1.425 Eur, ktorú označil ako výživné pre Ellinku v rokoch 2010-2011 a platbu vo výške 2.200 Eur, ktorú označil ako dlh 38C/178/2010. Teda aj na dlžnom výživnom za toto obdobie mu v čase začatia exekúcie ostávalo zaplatiť sumu 500 Eur (dlžné výživné za obdobie od 26.2.2010 do 31.1.2013 vo výške 4.125 Eur - 2.200 Eur - 1.425 Eur). Za platbu nad rámec bežného výživného je potrebné považovať platbu z júla 2013 vo výške 300 Eur, ktorú povinný zaplatil ako „ platbu za škôlku za obdobie september 2012 až február 2013“. Z uvedenej platby je zrejmé, že povinný hradí predmetné platby v čase a spôsobom, kedy uzná za vhodné a spätne sa ich snaží započítať ako platby toho, čo je aktuálne potrebné potvrdiť. Nesprávnosť výpočtov povinného spočíva v tom, že ako platbu výživného započítal aj zaplatenú sumu 800 Eur z 08.07.2013. Uvedenú sumu však nie je možné považovať za platbu výživného. Dňa 26.2.2013 bol podaný návrh na začatie konania o určenie príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matke, ktorý bol súdom doručený povinnému dňa 18.5.2013. Uvedené konanie je vedené na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 15C/32/2013. V tomto návrhu uviedla, že „ Medzi ďalšie výdavky spojené s tehotenstvom, pôrodom a materstvom patrili nákup detskej výbavy za 1.700 Eur, odber pupočníkovej krvi a za jej uskladnenie 49 Eur“. V súvislosti s týmito nákladmi žiadala, aby jej

povinný poskytol príspevok na úhradu nákladov nevydatej matky spojených s tehotenstvom a pôrodom vo výške 2.000 Eur. Dňa 08.07.2013 zaplatil povinný sumu 800 Eur, pričom na uvedenom poštovom poukaze uviedol, že ide o „ nákladynavýbavaodberpup.krvi“. Dňa 07.09.2013 zaplatil sumu 1.200 Eur, ktorú označil ako „ úhrada nákladov 15C/32/2013“. Z uvedeného vyplýva, že povinný zaplatil spolu celú požadovanú sumu 2.000 Eur v krátkej časovej následnosti, ako mu bol doručený predmetný návrh. Vzhľadom na to, že uvedeným spôsobom označil predmetné sumy povinný, matka oprávnenej dňa 07.10.2013 zobrala svoj návrh v uvedenej sume 2.000 Eur späť. Z uvedeného je zrejmé, že exekúcia bola podaná oprávnene, keď povinný platil platby bežného výživného vo výške, ktorú on uznal za vhodné a nie v zmysle vykonateľného rozhodnutia.

Námietky proti exekúcii sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie a to z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je teda zrejmé, že námietky proti exekúcii nie sú opravným prostriedkom, ktorým by sa napádal exekučný titul, ale sú procesným prostriedkom, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Relevantné námietky musia smerovať proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu, konaniu vo veci samej, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie. Relevantným predmetom námietok proti exekúcii môžu byť iba procesnoprávne a hmotnoprávne skutočnosti, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu, inak by totiž ich relevancia skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu.

Súd sa oboznámil s obsahom námietok povinného ako aj s vyjadrením oprávneného a po preštudovaní spisového materiálu dospel k názoru, že je síce v záujme povinného naďalej si plniť výživovaciú povinnosť uloženú mu rozsudkom sp.zn. 38C/178/2010-384 zo dňa 05.02.2013, a to vo výške 150 Eur. Predmetný rozsudok nadobudol vykonateľnosť v časti výroku platenia výživného 12.2.2013. Z priložených fotokópií poštových poukážok (čl. 23-27) vyplýva, že povinný uhradil dlžné výživné ešte pred podaním návrhu na začatie exekúcie za sporné obdobie t.j. 1.2.2013 - 30.11.2013, čo preukázal súdu fotokópiami poštových poukážok a to najmä zo dňa 31.10.2013 označenú ako „dlh 38C/178/2010“ vo výške 2.200 Eur, kde bol zahrnutý aj dlh na výživnom, čo ako vyplýva z predloženej mailovej komunikácie, oprávnenej oznámil.

Základnými procesnými predpokladanú oprávňujúcimi podať návrh na vykonanie exekúcie sú kumulatívne : vykonateľné rozhodnutie a dobrovoľné nesplnenie vykonateľného rozhodnutia . Splnenie predpokladov na podanie návrhu skúma exekučný súd v každom štádiu exekučného konania ex offo. Nesplnenie predpokladu môže mať za následok vyhovie námietkam povinného voči exekúcii, prípadne zastavenie exekúcie. Z textácie ustanovenia zákona o dobrovoľnom neplnení vykonateľného rozhodnutia plynie, že „dobrovoľné neplnenie“ je conditio sine qua non pre podanie návrhu a že v sporovom konaní o začatí exekúcie alebo o zastavení exekúcie musí byť táto skutočnosť bez sporu preukázaná. Nestačí totiž iba konštatácia, že povinný neplnil, ale je potrebné dôkazné uniesť, že neplnil dobrovoľne, to znamená, že u povinného existovala vôľa neplniť tak, ako to zakladá vykonateľné rozhodnutie

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované právne ustanovenia súd námietkam povinného vyhovel, nakoľko bolo preukázané zaplatenie dlžnej pohľadávky / fotokópia poštových poukážok o úhrade dlžných súm /, a návrh na vykonanie exekúcie oprávneným bol podaný predčasne, čo bráni vymáhaniu pohľadávky oprávneného cestou súdnej exekúcie. Na základe uvedených skutočností v dôsledku toho, že po vzniku exekučného titulu v zmysle § 50 ods. 1 EP nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo bránia jeho vymáhateľnosti, a súd námietkam povinného vyhovel.

Podľa § 76 ods. 1 zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 76 ods. 2 zákona o rodine proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

Podľa ust. § 201 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. účastník konania môže vzniesť u exekútora do troch dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 196 zák. č. 233/1995 Z.z. za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17ba) zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty.

Podľa §200 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. Ex. por., trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Podľa ust. § 201 ods. 1 Ex. por., predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie.

Podľa ust. § 201 ods. 2 Ex. por., účastník konania môže vzniesť u exekútora do troch dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie.

Podľa ust. § 4 vyhl. č. 288/1995 Z. z., je základom pre určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie výška vymáhanej pohľadávky, ak ďalej nie je ustanovené inak.

Podľa ust. § 4 ods. 2 vyhl. č. 288/1995 Z.z. Ak však ide o exekúciu na podklade exekučného titulu, v ktorom sa oprávnenému priznáva právo na opakujúce sa dávky, základom na určenie odmeny súdneho exekútora je trojročné plnenie.

Podľa ust. § 5 vyhl. č. 288/1995 Z. z., je odmena súdneho exekútora 20 % zo základu pre jej určenie, najmenej však 33,19 € a najviac 33.193,92 €.

Podľa § 26 vyhl. č. 288/1995 Z.z. základ na určenie odmeny podľa tejto vyhlášky sa zaokrúhľuje na celé eurá nahor a vypočítaná odmena na najbližších 50 eurocentov nahor.

Celková výška vymáhanej pohľadávky, t. j. základ pre určenie odmeny predstavuje sumu zaplatiť oprávnenému spolu s trovami predchádzajúceho konania. Predbežné trovy exekúcie sú vyčíslené v upovedomení o začatí exekúcie vo výške 1.687,47 € s DPH/ ak dôjde k úhrade v lehote 14 dní odo dňa doručenia upovedomenia/ a 2.442,27 € s DPH / ak dôjde k úhrade po lehote 14 dní odo dňa doručenia/ v zmysle ust. § 47 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku. Súdny exekútor má nárok za výkon exekučnej činnosti na odmenu, ktorá bola zákonne vyčíslená a na náhradu hotových výdavkov, a to vo výške reálne vzniknutých výdavkov, pričom súdny exekútor má ďalej nárok i na prípadnú náhradu za stratu času, pričom prípadný preplatok zo strany povinného je súdny exekútor povinný vrátiť.

Ak exekútorovi vzniknú ďalšie trovy exekúcie, exekútor ich môže uplatniť na povinnom v zmysle §202 ods. 2 Ex. por. a naopak, prípadný preplatok na trovách exekúcie sa po skončení exekúcie povinnému vráti.

Trovy exekúcie vyčíslené v upovedomení o začatí exekúcie sú predbežné, stanovené v súlade s ustanoveniami §§ 4, 5, a 22 vyhl. MS SR č. 288/1995 Z.z. a v priebehu vykonávania exekúcie sa ich výška bude meniť v závislosti od náročnosti a dĺžky jej trvania. Súdny exekútor má nárok za výkon exekučnej činnosti na odmenu a náhradu hotových výdavkov, a to vo výške reálne vzniknutých výdavkov, a náhrady za stratu času, prípadný preplatok zo strany povinného je súdny exekútor povinný vrátiť, na základe konečného vyúčtovania trov exekúcie.

Podľa ust. § 47 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. ak povinný uhradí pohľadávku po začatí exekučného konania skôr, ako mu uplynie lehota na podanie námietok, má exekútor nárok na náhradu trov konania vo výške ustanovenej osobitným predpisom 4f) v rovnakom rozsahu ako v prípade upustenia od vykonania exekúcie.

Podľa ust. § 200 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. trovy exekúcie vymôže exekútor niektorým zo spôsobov určených na vymoženie peňažnej pohľadávky vydaním príkazu na úhradu trov exekúcie.

Na základe uvedeného súd zistil, že trovy exekúcie vyčíslené v upovedomení o začatí exekúcie , boli vyčíslené v súlade s vyhl. č. 288/1995 Z.z. nakoľko za základ na určenie odmeny podľa § 5 vyhl. Č. 288/1995 Z.z, sa považuje celá výška pohľadávky spolu s príslušenstvom a z toho následne vypočíta odmena avšak o skutočnej výške vzniknutých trov exekúcie bude súd rozhodovať samostatným uznesením ako aj o skutočnosti , kto je povinný na ich úhradu.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak , ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku č. I. možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku č. II. možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II.